

Betere regelgeving en lokale lasten in Retail Deals

De detailhandel en horeca zorgen voor banen en leefbaarheid. De lokale overheid en de plaatselijke middenstand zijn dan ook met elkaar verbonden en hebben een gemeenschappelijk belang bij bloeiende, toekomstbestendige winkelgebieden met (dag)horecavoorzieningen.

Om te komen tot gedragen en concrete acties organiseren lokale winkeliers- en horecanetwerken met ondersteuning van de landelijke organisaties die zijn betrokken bij de Retailagenda (DN, KHN, EZ), overleg met het bestuur in hun gemeenten. Dit overleg leidt tot plaatselijke Retail Deals die bijdragen aan toekomstbestendige, bloeiende winkelgebieden.

De partners in de Retailagenda bevelen aan om de volgende regels en belastingen onderwerp van overleg te maken en daar concrete afspraken over te maken.

Regelgeving en lokale lasten:

1. Transparante en objectiveerbare lokale belastingen zijn nodig en gewenst, zodat iedereen in een gemeente bijdraagt aan collectieve voorzieningen in die gemeente. De OZB, precario- en reclamebelastingen zijn zogenoemde vrij besteedbare middelen voor de gemeente. Hierdoor worden winkeliers en horeca-ondernemers relatief vaak aangeslagen. Een evenwichtiger spreiding van deze belastingen is aan te raden.
2. Anders dan bij woningen is er een relatie tussen het inkomen van de winkelier en horeca-ondernemer en de waarde van het vastgoed. Als de waarde daalt, komt dat doordat er weinig vraag is naar het pand als gevolg van een krimpende detailhandelsmarkt. Minder omzet betekent minder inkomen. Afhankelijk van de belastingdruk is het aan te raden om de OZB voor winkeliers te laten meebewegen met het economisch tij.
3. Ondernemerschap kan gestimuleerd worden door belastingen en de inzet van andere instrumenten. Sinds 2006 is dit in het kader van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek, ook wel de 'Rotterdam-wet' genoemd, mogelijk. Maatregelen uit deze wet, waaronder een vrijstelling van ozb, zijn is een kans om het voor ondernemers aantrekkelijker te maken zich te ontwikkelen in de daarvoor aangewezen stadswijken.
4. Voor een winkelier is het economische noodzaak om waren uit te stallen of om een reclamebord aan de gevel te hebben. Onder meer het belasten van het gebruik van de ruimte boven de openbare weg roept direct discussie op. Het schrappen van dit type precariobelasting is een werkbare optie. Precariorechten kan men bijvoorbeeld beperken tot objecten die groter zijn dan 2 m². Een ander argument is dat de opbrengsten van precariorechten voor kleine objecten als bloembakken, reclameborden en uitstallingen niet of nauwelijks opwegen tegen de administratieve lasten voor ondernemers en bestuurlijke lasten voor de gemeente die deze belasting veroorzaken (perceptiekosten).
5. Reclamebelasting is de meest inefficiënte belasting van een gemeente én bijzonder tijdrovend om te controleren. Wanneer er een uitgesproken vraag is naar collectieve projecten en voorzieningen die duidelijk geen verantwoordelijkheid zijn van de gemeente, adviseren wij om voor de totstandkoming hiervan te kiezen voor de procedure overeenkomstig de Wet Bedrijveninvesteringszone (BIZ).

6. Regel het onderwerp reclame via een reclamenota of reclamerichtlijnen. Schrap de bijbehorende vergunningsplicht. Algemene regels zijn immers veel eenvoudiger te handhaven.
7. Vervang de objectvergunning voor uitstallingen en reclameborden door algemene regels (afstand tot gevel, maximale hoogte en breedte, stevige constructie). Deze zijn veel eenvoudiger te handhaven dan circa 200 vergunningen in een winkelstraat. Voor gevelreclame en reclamezuilen is meestal een bouwvergunning nodig.
8. Een veel voorkomende vorm van reclame die tot onnodige regeldruk leidt, is de (permanente) gevelreclamevergunning. Wenselijk is een ontheffing in de WABO (reclamebord als vergunningsvrij bouwwerk aanduiden). Welstandseisen blijven onverkort van kracht. Ook de commissie Regeldruk pleitte eerder voor afschaffing van deze vergunning.
9. Bepaal samen met winkeliers of, en zo ja hoeveel, koopzondagen er in een gemeente zijn. De gemeente is de bestuurslaag die het dichtst op de bevolking zit en dus het beste in staat is de verschillende lokale belangen af te wegen. Wanneer een gemeente besluit koopzondagen toe te staan, moet rechtsongelijkheid zoveel mogelijk worden voorkomen.
10. Parkeerbelasting. Betaalbare parkeervoorzieningen zijn een visitekaartje voor winkelgebieden. Hoge parkeertarieven en grote tijdseenheden horen hier niet bij. Blauwe zones zijn een instrument om winkelgebieden gastvrij te maken en de doorloop van parkeerders te bevorderen.
11. Verbied bedelarij via de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Bedelaars hoeven niet direct overlast te veroorzaken voor de winkel zelf, maar bijvoorbeeld wel wanneer zij bezoekers van het winkelcentrum aanklampen. Sommige bedelaars blijken tot een groep zakkenrollers te behoren. Wellicht heeft de gemeente op dit moment geen probleem met bedelarij, maar dat kan zomaar wel het geval zijn. En dan duurt het nog lang voordat de APV is aangepast.
12. Verbied geprepareerde voorwerpen via de APV. Georganiseerde winkeldieven en andere veelplegers gebruiken geprepareerde voorwerpen om diefstallen te kunnen plegen. Doorgaans betreft het bewerkte tassen en jassen. Hiermee worden beveiligde artikelen op grote schaal gestolen zonder dat het alarm afgaat bij het verlaten van het winkelpand. Gemeenten maken het verschil in de strijd tegen georganiseerde criminaliteit.
13. Het winkelambacht, denk aan kappers, slaggers en bakkers, ervaart ook regeldruk. Om dit te verbeteren presenteert het winkelambacht in het voorjaar van 2015 een maatwerkaanpak. De aanbevelingen uit deze aanpak kunnen bij de Retail Deals worden betrokken.
14. Venstertijden moeten verruimd worden en regionaal afgestemd. De huidige venstertijden hinderen de bevoorrading van winkels, omdat het goederenvervoer alleen binnen venstertijden een stad in mag. Zo rijden er vanwege de krappe venstertijden in bijvoorbeeld Breda tussen 07.00 en 11.00 uur drie halflege busjes rond, terwijl het volume gemakkelijk in één auto past. Die redt het echter niet binnen de tijd. In Amsterdam zijn proeven gedaan met de verruiming van venstertijden. Doordat dit een efficiëntere planning mogelijk maakt met meer adressen met een rit, neemt het aantal vrachtwagens in de binnenstad af. Amsterdam gaat deze proef omzetten in definitieve verruiming van de venstertijden. Dit voorbeeld kan andere gemeenten helpen bij aanpassing van de venstertijden. De ruim 4000 supermarkten

in Nederland worden dagelijks bevoorrad. Hiertoe is veelvuldig overleg met gemeenten die vaak venstertijden hanteren, tijden waarbinnen de bevoorrading mag plaatsvinden. Deze tijden zijn vaak de drukste momenten van de dag op de weg, namelijk begin van de ochtend en eind van de middag. Supermarkten willen graag afscheid nemen van deze venstertijden. Ook willen zij meer aandacht voor het feit dat met groot transport wordt gereden. Supermarkten rijden in tegenstelling tot veel andere branches, niet met lege vrachtwagens. Zij rijden zo efficiënt mogelijk met stil en schoon transport. Bij de lokale bestuurders is er vaak weinig aandacht voor de bevoorrading van winkelgebieden. Vaak staat de bereikbaarheid van de consument centraal en wordt het feit dat alle producten ook moeten worden aangeleverd, over het hoofd gezien. Supermarkten bevoorraden buiten de drukke spijstijden beperkt de files, is beter voor het milieu en betekent een verbetering van de verkeersveiligheid.

15. Overweeg een andere inkleuring van de zogenoemde combinatieaanslagen. Gemeenten sturen 1 factuur voor alle filialen in de betreffende gemeente en maken geen onderscheid tussen franchisefilialen en/of verschillende werkmaatschappijen. Via de landelijke organisaties betrokken bij de Retailagenda kan bemiddeld worden om dit te verbeteren.
16. Automatische aangifteformulieren Rioolbelasting. Gemeenten sturen jaar op jaar aangifteformulieren voor dezelfde filialen. Ook is de informatiebehoefte vanuit gemeenten niet uniform. Via de landelijke organisaties betrokken bij de Retailagenda kan bemiddeld worden om dit te verbeteren.
17. Aanslagen reinigingsrecht. Gemeenten sturen herhaaldelijk aanslagen reinigingsrecht terwijl er al jaren contracten met SITA zijn voor afvalverwerking. Via de landelijke organisaties betrokken bij de Retailagenda kan bemiddeld worden om dit te verbeteren.